

Nr 322

Av fru Lindberg, angående ersättning för resor i samband med läkarbesök.

(Lika lydande med motion nr 288 i Första kammaren)

Sjukförsäkringslagens bestämmelser i fråga om ersättning för resa i samband med läkarbesök är restriktivt utformade. Anledningen härtill torde vara att det är angeläget att förhindra att besök hos läkare vid sjukvårdsinrättning göres i de fall då tillfredsställande vård kunnat erhållas hos närmaste tjänsteläkare inom vars distrikt den försäkrade vistas.

Det förekommer emellertid att människor av olika anledningar utan hänvisning besöker läkare vid sjukvårdsinrättning. Enligt nu gällande bestämmelser utgår då icke ersättning för resa mer än högst med det belopp som skulle utgivits om besöket ägt rum hos närmaste tjänsteläkare. Detta accepteras i regel också utan protest av de försäkrade.

Det inträffar emellertid vid sådana besök vid sjukvårdsinrättningen att den behandlande läkaren i sin tur hänvisar patienten till läkare inom sjukhuset för specialistundersökning. Sådan hänvisning kan enligt nu gällande bestämmelser ej godkännas för reseersättning.

Ej heller återbesök hos nämnda specialist berättigar till reseersättning.

Det torde kunna antagas att den avsedda behandlingen eller vården ej kunnat meddelas av tjänsteläkaren.

I ovan relaterade fall torde det vara berättigat att reseersättning utgår. Detta är ej möjligt utan att ändring vidtages i nu gällande föreskrifter.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om översyn av nu gällande bestämmelser i den del ovan anges beträffande ersättning för resa i samband med läkarbesök.

Stockholm den 24 januari 1969

Marta Lindberg (s)